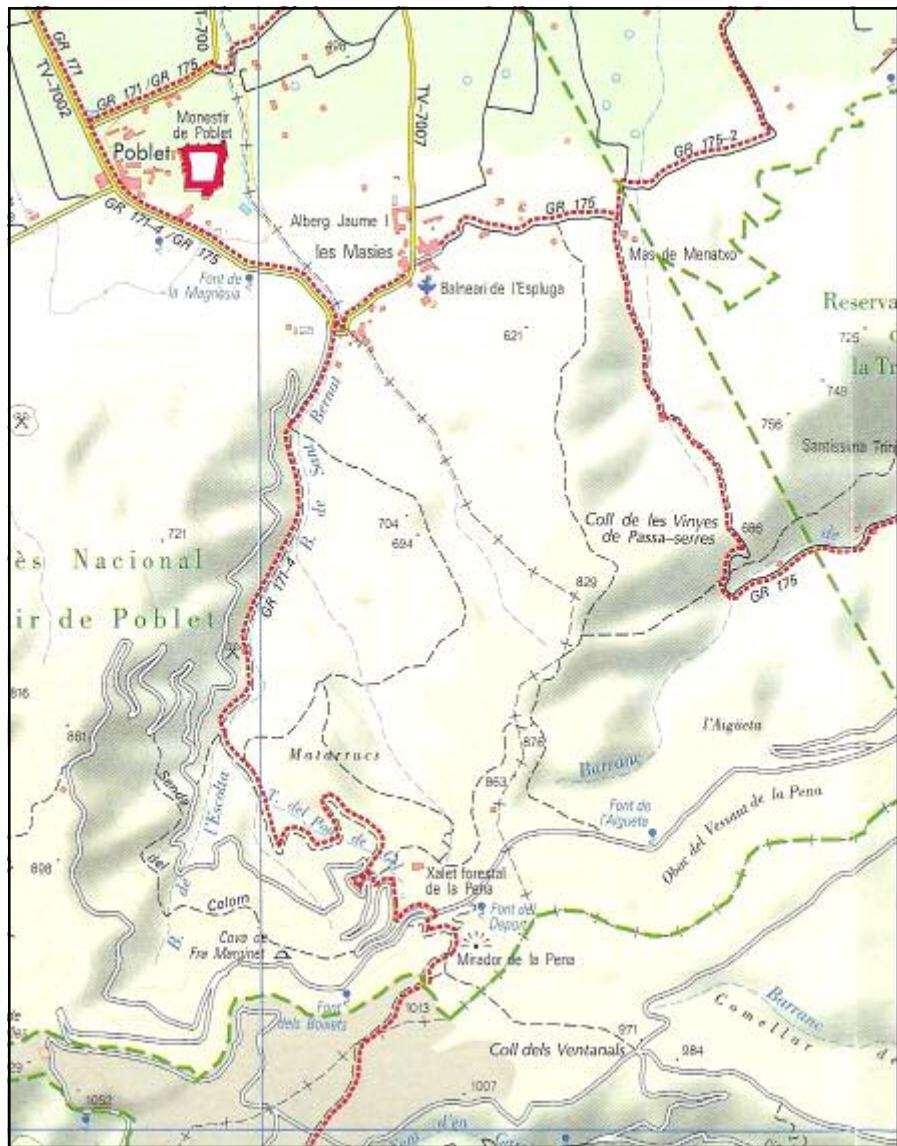

PLÀNOL DEL RECORREGUT

A. Boquè i J. Salafranca (abril 1998) (novembre 2000) (maig 2003)
Bibliografia: Mapa Muntanyes de Prades - Editorial Piolet
Itinerari per l'Alzinar de la Pena (3ª Edició) - C.E. Francolí (1982)

EXUBERANT BOSC D'ALZINES A LA PRIMAVERA

ITINERARI:

Barranc de Sant Bernat - Torrent del Pou de Gel i dels Boixets
Senda de Matarrucs - Pou de Gel - Font del Deport - Mirador de la Pena - Font dels Boixets - Senda del Colom - Cova de Fra Pere Marginet - Torrent del Teixar i font del Colom.

Excursió de dificultat baixa degut a un traçat suau i feréstec del Parc Natural de Poblet, malgrat el desnivell de 470 m. i una llargada d'uns 10 km. Hi ha dos bones fonts al recorregut i recomanem prendre l'aigua de la dels Boixets. Cal portar bon calçat, menjar i aigua. L'excursió comença a uns 600 m. de la Font de l'Abat Sister (Font de la Magnesia), en el tram de carretera de Poblet a les Masies, a la pista forestal indicada com La Pena (Conca de Barberà).

Grup Excursionista del Camp de Tarragona

Grup Excursionista del Camp de Tarragona

El camí comença en la pista forestal marcada com a GR (blanc i roig), just abans del pont del Barranc de Sant Bernat en el tram de carretera des del Monestir cap a les Masies. El recorregut està ben senyalitzat per les dites marques i pals indicadors del Paratge Natural de Poblet acabats d'instal·lar. És un clàssic dels camins de natura per la importància de la flora i fauna, la geologia i la història. Durant segles, el bosc de Poblet ha estat sota l'administració de la comunitat del Monestir i ha hagut baralles i fins i tot violència pel dret a l'explotació del bosc per part dels veïns dels pobles del voltant contra el conservacionisme dels administradors. Iniciem la caminada i als dos minuts, trobem una bifurcació a la dreta. Seguim rectes i en uns tres minuts més en trobem un retomb de la pista que deixem seguint al recte per un camí carreter per la vora del barranc de Sant Bernat (També conegut com barranc de la Pena). En deu minuts creuem un corriol per un pontet fet d'una travessa de via i en dos minuts més, a la nostra dreta veiem com una solside de grava, que és el primer indicatiu de la pedrera que es feia servir antigament per treure matxaca per a la via férrea. Atenció!: En aquest punt tindre en compte de no seguir la senda de la llera. Cal pujar per una petita pendent marcada a la dreta a retrobar el sender antic. Passarem per la Pedrera que l'aiguat d'octubre de 1994 convertí amb una clotada la qual davallarem i seguirem, tenint en compte les fletxes roges que ajuden a orientar-se. Seguim marques del GR i creuem el barranc a gual passant pel davant d'una caseta feta de blocs prefabricats. En eixir del forat, planegem uns metres i veiem com la senda s'endinsa al bosc. Si mirem a la nostra esquerra en aquest punt, vorem joncs i indicis de canyes on abans de l'aiguat del 94 hi havia un petit i bonic aiguamoll. Seguim la senda fins abocar a una pista ampla i ombrívola (*) que seguirem per l'esquerra arribant en pocs minuts a la Plaça de la Llibertat, un planet circular que guaita sobre el Torrent dels Boixets. A partir d'ara l'eix del nostre camí és el torrent del Pou de Gel que creuarem a gual durant el camí de pujada, per dos vegades abans d'arribar a la senda de Matarrucs. Després d'unes ziga-zagues, en arribar a una senda sobre una tartera de grava, cal girar cap a la dreta, seguint a partir d'ara la senda de Matarrucs que en pocs minuts i després de l'últim gual del torrent, dona a un mirador en la pista conegut per La Trona. Seguirem el camí per l'esquerra i a pocs metres vorem a la dreta l'entrada del Pou de Gel i per una drecera que puja fort pel seu costat sobre llit de pinassa amb uns escalons de saldó al tram final, tornem a la pista a la part alta del pou. Continuem pujant per la pista, passant per u-

na bassa bastida a la que raja l'aigua provinent de la font del Deport i després de dos revolts, arribem a una bifurcació que seguim per l'esquerra fins la Font del Deport a dos minuts, passant pel davant de la senda de pujada al mirador, assenyalada per pals indicadors i arribant a una gran plaça voltada de frondosa i variada vegetació. Després de visitar la font, pujarem cap el mirador per l'esmentat sender de pujada, tenint en compte que deixem el cingle roig (saldó, gres) i comencem el cingle blanc (calcari). En deu minuts arribem al mirador de La Pena (997 m.) des d'on podem veure el xalet forestal sobre el tossal de Matarrucs, els pobles de l'Espluga i Vimbodí, les cingleres, el bosc, els barrancs i el Monestir de Poblet i en dia clar fins i tot els Pirineus. De baixada, a la bifurcació seguirem la pista planera, deixant la que pujarem a la nostra dreta i s'aproparem a la font dels Boixets, d'aigua abundant, bona i fresca (es manté tot l'any al voltant de 7°), lloc ombrívol i de vegetació espessa. En front de la font hi ha un sender que adreça a la pista, prop de l'entrada de la senda del Colom on hi ha rètols amb el nom de les placetes. El primer torrent que creuem és el de la Font dels Boixets. La segona balma que passem, és coneguda com la Cova de Fra Marginet que té una pica trencada per a retindre aigua (*Fra Pere Marginet era fill de Vallclara entrant al Monestir de Poblet als voltants de 1385. Està documentat com a resident a la Pena on els monjos tenien una granja, però la majoria del temps residia en la cova*). Més endavant hi ha un eixeragall que abans de l'aiguat era ple de molsa i falgueres i que ja comença a recuperar-se. En cinc minuts més, creuem a gual el torrent del Teixar i entrem en un dels llocs més tapats per la vegetació que deixa enfosquit el camí. En uns deu minuts, arribem a una placeta arreglada en pedra on antigament rajava segurament un dels afluents del Torrent dels Boixets. Actualment l'indret queda molt destapat, havent desaparegut les alzines i els til·lers que l'hi feien ombra. A uns deu minuts endavant el sender desemboca a la pista forestal que seguirem per la dreta baixant. Després d'un gran retomb de la pista, arribem a una cruïlla on marca direcció prohibida per als cotxes i al costat una pista barrada per una cadena. Si és dia calorós i als voltants del migdia, recomanem seguir la pista de la cadena que passant un gual del torrent del Teixar, ens porta en pocs minuts al camí que fem de pujada en el punt (*). Tornant per la senda, el camí és una mica més curt i molt més agraït que per la pista.

(*) Punt d'enllaç opcional per a la tornada.

Grup Excursionista del Camp de Tarragona

Grup Excursionista del Camp de Tarragona